



# Sósúti Híradó

2015. augusztus • XIII. évfolyam 4. szám

Az önkormányzat ingyenes lapja



## A tartalomból

**Együtt ünnepeltünk  
A fejlődés útján  
A csatornaberuházásról  
Sósút a XX. században**

<b>4</b>	<b>Fúvósélet 2015. nyár – ősz</b>	<b>10</b>
<b>6</b>	<b>Tanévzárás az Andreettiben...</b>	<b>11</b>
<b>8</b>	<b>Emlékeim, élményeim</b>	<b>12</b>
<b>9</b>	<b>Óvodai változások</b>	<b>14</b>

## Sóskút Község Önkormányzat Képviselő-testületének 2015. évi II. féléves munkaterve

<p><b>Szeptember 22.</b> (kedd)</p>	<p><b>Javasolt napirendi pontok</b></p> <p>1.) Előterjesztés az önkormányzat 2015. évi költségvetésének módosítására. Előterjesztő: König Ferenc polgármester Előterjesztés előkészítésében közreműködik: Pénzügyi Bizottság Előterjesztés elkészítésének határideje: szeptember 15. Előterjesztés elkészítéséért felelős: dr. Újházi Miklós jegyző</p> <p>2.) Az önkormányzat gazdasági programjának 2015-2018 ciklusra történő meghatározása (I. olvasatban) Előterjesztő: König Ferenc polgármester Előkészítésért felelős: dr. Újházi Miklós jegyző</p>
<p><b>Október 20.</b> (kedd)</p>	<p>Az önkormányzat gazdasági programjának elfogadása 2015-2018-ig terjedő időszakra Előterjesztő: König Ferenc polgármester</p>
<p><b>November 17.</b> (kedd)</p>	<p>Csatornázással kapcsolatos beszámoló, a projekt lezárásával kapcsolatos feladatok megvitatása Előadó: König Ferenc polgármester</p>
<p><b>December 15.</b> (kedd)</p>	<p>1.) Előterjesztés az önkormányzat 2015. évi költségvetésének módosítására. Előterjesztő: polgármester Előterjesztés előkészítésében közreműködik: Pénzügyi Bizottság Előterjesztés elkészítésének határideje: december 10. Előterjesztés elkészítéséért felelős: dr. Újházi Miklós jegyző</p>

**A közmeghallgatás időpontja: 2015. december 15.**

### MENETRENDI VÁLTOZÁS



Érvényes: 2015. augusztus 24-étől

Érintett vonalak: 722 724

Értesítjük tisztelt Utasainkat, hogy az elővárosi utazási igények bővítése érdekében 2015. augusztus 24-étől (hétfőtől) új járatok közlekednek a 722 Budapest – Érd – Sóskút – Pusztazámor, és a 724 Budapest – M7 – Sóskút – Pusztazámor autóbuszvonalakon, továbbá egyes autóbuszok érintik Sóskút, Ipari Parkot is. A járatok emellett Érd, autóbusz-állomáson átszállási lehetőséget biztosítanak több környező település irányába, illetve irányából.

A térség átszállási kapcsolatainak javítása, valamint a Diósd, Csapágygyár megállóhely kiszolgálásának változása miatt módosul a 708-715, illetve a 720, 721 autóbuszvonalak menetrendje is. A részletes menetrendeket keressék a megállókban kihelyezett indulási jegyzékeken, illetve a [www.volánbusz.hu](http://www.volánbusz.hu) és a [www.menetrendek.hu](http://www.menetrendek.hu) oldalakon.

Megértésüket köszönjük!

*Volánbusz*

### Álláshirdetés

» Sóskúti Ipari parkba települt biztonságtechnikai termékeket gyártó, szolgáltató cég keres:

**Betanított vagy szakképzett munkaerőt elektronikai tevékenységre.**

Előny: Pályakezdő és/vagy elektronikai szaktudás!

» **Fejlesztőmérnököt**, villamosmérnöki területen szerzett egyetemi/főiskolai diploma vagy hallgatói jogviszony. Elektronikus áramkörök fejlesztői szintű ismerete. Mikrokontroller programozási ismeret, gyakorlat. Felhasználói szintű számítógépes tudás (NYÁK-tervező, mikrokontroller programozó, operációs és office alkalmazások).

Előny: Biztonságtechnikai berendezések ismerete (pl.: automatikus beépített tűzjelző-, gázjelző-, beléptető-, épületfelügyeleti rendszer). Gépészeti-, mechanikai tervezési készség

» **Menedzser asszisztenst**, felsőfokú végzettség vagy szakképzés, jó kommunikációs, vezetői és szervezési képesség, angol nyelv ismeret, felhasználói szintű számítógépes tudás (operációs és office alkalmazások).

Előny: Műszaki, biztonságtechnikai ismeret, pályakezdő, egyéb nyelvtudás

Fényképes önéletrajzokat az

[ugyfelszolgalat@szenzortechnika.hu](mailto:ugyfelszolgalat@szenzortechnika.hu) e-mail címre várjuk!  
További elérhetőségek: 06-23/920-929 vagy 06-20/315-2426  
Szenzortechnika Kft. • [www.szenzortechnika.hu](http://www.szenzortechnika.hu)



## Szent István Napja



Történelmi tanulmányainkból tudjuk, hogy augusztus 20. az egyik legrégebbi magyar ünnep: Szent István Király napja, a keresztény magyar államalapítás, a magyar állam ezeréves folytonosságának emléknapja.

Nagy királyunk uralkodása idején még augusztus 15-ét, Nagyboldogasszony napját ünnepelték, I. István ekkorra hívta össze Fe-

hérvárra a királyi tanácsot és tartott törvényt napot. Élete végén a király ezen a napon ajánlotta fel az országot Szűz Máriának és 1038-ban ő maga is ezen a napon halt meg.

Az ünnepi dátumot Szent László király tette augusztus 20-ra, mert 1083-ban, ezen a napon VII. Gergely pápa hozzájárulásával oltárra emeltette I. István relikviáit a székesfehérvári Bazilikában, ami a korabeli szentté avatással volt egyenértékű.

Ez a nap Nagy Lajos uralkodásától kezdve egyházi ünnepként élt tovább, majd 1686-tól XI. Ince pápa rendelete alapján – Buda, töröktől való visszafoglalásának évfordulóján – augusztus 16-a lett ismét a katolikus világ ünnepe.

1771-ben Mária Terézia ismét elrendelte a Szent István Nap megtartását, előbb Bécsbe, majd körmenettel Budára hozatta a Szent Jobbot augusztus 20-án. Ettől az időtől kezdve ezen a napon körmenettel emlékezünk meg honalapító királyunkról. Azt is tudni kell, 1949 és 1988 között a keresztény király emléke helyett, az új kenyér elkészültét és az új alkotmányt ünnepelték. A rendszerváltással felelevenedtek a régi hagyományok. 1989-től ismét Szent Jobb – körmenetet tartanak Budapesten, majd 1991-ben Szent István Napja a Magyar Köztársaság hivatalos állami ünnepe lett.

Az ünnepre emlékezve egy reformkori politikus, gróf Széchényi István szavait idézem: „Mentőnket sehol egyebütt ne keressük, mint saját, vagy inkább személyes erényeinkben s lelki felsőbbségünkben”.

*Kovács Ferencné*

### Tisztelt Sóskúti Lakosok!

Ezúton tájékoztatjuk a lakosságot, hogy a szemétszállításhoz többletszakot, illetve szelektív hulladékgyűjtő zsákot a továbbiakban a Szalay Bútorboltban vásárolhatnak. (Fő u. 28.)

*Önkormányzat*

## Anyakönyvi hírek

### Születések

- Nyakas-Mézes Hanga szül.: 2015. 06. 10.  
édesanyja neve: Mézes Emese  
Antal Letícia Amira szül.: 2015. 06. 11.  
édesanyja neve: Barkóczi Jácinta  
Dévai Gergely szül.: 2015. 06. 15.  
édesanyja neve: Farkas Éva  
Bodó-Bán Szilárd Ernő szül.: 2015. 06. 16.  
édesanyja neve: Bán Magdaléna  
Gyulai Gergő szül.: 2015. 07. 08.  
édesanyja neve: Kállai Zsuzsanna  
Kormányi Mátyás szül.: 2015. 07. 16.  
édesanyja neve: Pető Anna  
Rostár Botond szül.: 2015. 07. 30.  
édesanyja neve: dr. Mihalicza Ingrid  
Sztolyka Brúnó szül.: 2015. 08. 13.  
édesanyja neve: Sztolyka Zsuzsanna

### Házasságkötések:

- június 13.* Ágoston Renáta és Melis Péter  
*július 4.* Lakatos Erzsébet és Vitáris Imre  
*július 10.* Tóth Nóra és Völgyesi Tibor Attila  
*július 16.* Pluhár Anett és Reiter Gábor

### Halálesetek:

- április*  
Szántó Gyula Istvánné szül.: Makovnik Anna (1937)  
*május*  
Kovács Béla (1964)  
Mészáros Józsefné szül.: Csernyák Erzsébet (1923)  
*június*  
Pátrovics Szilveszterné szül.: Cigányik Erzsébet (1926)  
Lósits Vilmosné szül.: Krupp Aranka (1944)  
*július*  
Varga Miklós (1933)



**Sóskúti Híradó**

XIII. évfolyam 4. szám  
2015. augusztus

SÓSKÚT ÖNKORMÁNYZATÁNAK LAPJA • MEGJELNIK negyedévente, 1300 példányban LAPZÁRTA: megjelenés előtt húsz nappal.  
• KIADJA Sóskút Község Önkormányzata megbízása alapján a Kornétás Kiadó és Kereskedelmi Kft. 1138 Budapest, Népfürdő u. 15/D; telefon/fax: 06 1 239-0146; e-mail: titkarsag@kornetas.hu, kornetas@chello.hu • A KIADÁSÉRT FELEL: Pusztay Sándor ügyvezető igazgató, s.pusztay@kornetas.hu. KIADÓI SZERKESZTŐ: Kiss Zoltán Károly TÖRDELŐSZERKESZTŐ: Odler Péter, odler.kornetas@upcmail.hu • HIRDETÉSFELVÉTEL: Kondrát Zita (Sóskút Polgármesteri Hivatal), telefon: 06 23 560-560, Máté István, telefon: 06 1 239-0146, e-mail: titkarsag@kornetas.hu • NYOMDAI MUNKÁK: Bookpress Kft. FELELŐS VEZETŐ: Nyitrai Zoltán ügyvezető igazgató • A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beküldött írásokat és olvasói leveleket stilizálja, illetve az eredeti mondanivaló meghagyásával rövidítse.

## Együtt ünnepeltünk



Az idei esztendőben az elmúlt évek hagyományának megfelelően augusztus 20-án került sor a Szent István napi ünnepségre és a Kertbarátok Köre által szervezett terménykiállításra.

A csaknem száz fő részvételével megtartott rendezvény reggel az ünnepi szentmisével kezdődött, majd az ünnepségre a Sóskúti Ifjúsági Fúvószenekar „csalogatta” a falu apraját, nagyját. A szemerkélő esőben zajló műsor a Himnusz eléneklésével kezdődött, majd a történelmi hagyományokat és a jelen kor feladatait, gazdasági-, társadalmi- jellemzőit egybekapcsoló ünnepi beszédet König Ferenc polgármester tartotta. Beszédében köszönetét fejezte ki a sóskúti Kertbarátok Köre vezetőjének, Melis Ferencnének (Piroskának) és helyettese Erős Józsefnének (Margitkának), valamint a Sóskúti Ifjúsági Zenekarnak, hogy szervező, előkészítő munkájukkal jelentősen hozzájárultak az ünnepi rendezvény sikeréhez. Ezt követte a Kertbarátok Köre tagjainak szívhez szóló műsora, majd Tormássy Erzsébet, az alkalomra írt versének előadása.

A kiállítás megnyitását követően minden jelenlevőnek lehetősége volt a megszentelt kenyér elfogyasztására és a kiállított termékek kóstolására.

*P.S.*







*Tormássy Erzsébet*  
**Szent István ünnepe**

Augusztus 20 István napja  
legyünk nagyon büszkék arra,  
Hogy oly embert ünnepelünk,  
aki hazát adott nekünk.

Addig-addig csiszolgatta,  
míg Európa elfogadta,  
És Szűz Anyát ostromolta,  
legyen gondja a magyarrá.

Így van ez már ezer éve,  
él és virul István népe,  
Otthont, békét, búzát akar,  
áldott legyen minden magyar!

Ma is eljött egy maroknyi  
tisztá szívvvel ünnepelni,  
S megszegni az új kenyérkét,  
emberi lét szent jelképét.





# A fejlődés útján

## Beszélgetés König Ferenc polgármesterrel

Amikor valaki az M7-es autópálya felől érkezik Sóskút irányába, azt tapasztalja, hogy az elmúlt néhány évben szinte a földből nőttek ki az új ipari csarnokok. A fejlődés, a zöldmezős beruházások számának növekedése jelentős.

Erről a változsról és annak a településre gyakorolt hatásairól kérdeztük König Ferenc polgármester urat.

– Természetesen mindenki jól látja azt a változást, ami Sóskúton van folyamatban, és amely szinte egyedülálló a környéken. Tudjuk, mindez nem hasonlítható össze olyan államilag támogatott beruházásokkal, amit például egy autógyár építkezése jelent, de a megannyi kis-, közép-, és nagyvállalkozás tekintetében az itt látható épületek nagysága a jellemző. Számunkra fontos, hogy az itt letelepedő vállalkozások fejlődjenek és ez a tendencia folytatódjék is. Napjainkban is tárgyalunk – ingatlanok értékesítése mellett – új cégek, vállalkozások idetelepüléséről – kezdte válaszát König Ferenc polgármester.

– *Ha valaki jobban szemügyre veszi az ipari park elhelyezkedését, azt látja, hogy szerencsésen lett megválasztva és kialakítva a terület, ugyanis a falu életét a megnövekedett gépkocsi forgalom, a*



*zaj, a környezetszennyezés és egyéb negatív dolgok nem befolyásolják.*

– A megállapítás igaz, bár tudni kell azt is, az ipari park területének kijelölésében az előző időszak képviselő-testületeinek döntése is benne van. Az ipari park helyzete szinte ideális: az autópálya közelsége, a falu központjától való távolsága nagyon szerencsés. Azt is látni kell, hogy az autópálya közelsége, a lehajtás megoldottsága fontos, de nem a leglényegesebb. A szomszéd településnél, Tárnokon – bennünket öt-hat évvel meg-

előzve – volt már lehajtó, mégsem települt számottevő ipar a környékére. Ehhez már kellett a polgármesteri hivatal és a képviselő-testület olyan hozzáállása, döntése, amely vonzóvá tette a vállalkozók számára az ide települést.

Ha megnézzük a térségben az autópálya jobb- és baloldalát, óriási a különbség. Sóskút képviselő-testülete néhány éve elfogadott egy olyan fejlesztési koncepciót, amely a vállalkozások „idecsábítását” tartalmazta. Úgy tűnik, a koncepció helyességét igazolta a lát-



ható építkezések nagy száma. Tucatnyi csarnok épült – vagy épül –, és újabb vállalkozások jelentkeztek be az önkormányzatnál, hogy ide telepítenék a működésüket. Természetesen a vállalkozások ide csábítása a település fejlesztése érdekében történik. Ha összehasonlítjuk az elmúlt tíz-, tizenkét év eredményét azt látjuk, máshol a vállalkozásokból származó adóbevétel két – háromszorosára, nálunk pedig csaknem negyvenszeresére emelkedett.

– *Amikor végigmegyünk a falu utcáin azt látjuk, hogy mindenhol útfelbontások, útépitések vannak. Ez is a fejlődés velejárója?*

– Az útfelbontások remélem a vége felé járnak, hiszen egy óriási csatorna-beruházást fejezünk be. A szennyvíztisztítónál augusztus 4-én megkezdődött a próbauzem, néhány lakóház bekapcsolásával pedig befejeződik Sóskút csatornázása is, tehát a beruházás megvalósításának csaknem kilencvenöt százalékán vagyunk túl. Ennek ellenére most jön a neheze, mivel szeretnénk a tél beállta előtt helyreállítani az utakat.

– *A már említett adóbevétel növekedést tekintve Sóskút felvirágzás előtt áll. Milyen tervei vannak az önkormányzatnak a közép- vagy hosszú távú fejlesztésre?*

– Az adóbevételeink várhatóan jelentősen növekedni fognak, még akkor is, ha közben óriási adócsökkentést hajtunk végre a vállalkozásoknál. Egy-két nagyobb vállalkozás idecsábításának ugyanis feltétele volt az alacsonyabb adó, azt pedig mások, a kisebb vállalkozások is élvezik. Óriási verseny van azért, hogy a települések munkahelyteremtő, versenyképes vállalkozásokat „csábítsanak” a területükre. Ennek egyik formája az alacsonyabb adó ígérete. Mi korrekt szerződéseket, hosszú távú megállapodásokat kötöttünk az ide települő vállalkozásokkal, ami tartalmazta azokat a feltételeket, amelyek közép- és hosszú távra vonatkoznak. Ettől függetlenül jelentős adóbevételekre számítunk. A sok kisebb cég adója fontosabb számunkra, mint egy-két nagyobb külföldi vállalkozásé. Ismert az a mondás, hogy a sűrű fillér fontosabb, mint a ritka forint – ezt vall-

juk mi is. Fontos számunkra, hogy minél több kisebb-nagyobb magyar cég települjön a faluba és találja meg nálunk a számítását.

Ezen kívül még egy dolgot figyelembe kell venni: nem hiszem, hogy akad olyan településvezető, aki pontosan tudná, hogyan fognak alakulni az adószabályok néhány év múlva? Emlekszem a személyi jövedelemadót azért hozták létre, hogy az önkormányzatok helyben ebből gazdálkodjanak. Kezdetekben Sóskút, másokhoz hasonlóan, ezt az adót száz százalékig megkapta, pár év után ötven százalékra csökkent, amikor én 2002-ben polgármester lettem, már csak nyolc százalék volt. Jelen időszakban pedig nulla. Ez az adó nem ma 400-450 millió forint bevételt jelentene! Egy másik adó nemet, a gépjárműadót tekintve, az el-

A végzős egyetemisták megálmodták Sóskút jövőjét. Akkor ez egy kicsit utópisztikusnak tűnt, hiszen a tervezők nem tudták figyelembe venni merre megy a gazdaság. Egy példával élve, három, négy új vendéglőt, cukrászdát terveztek a faluba, holott az elmúlt években éppen ennyi zárt be.

A kapcsolat megmaradt és tavaly ősszel újra leültünk a tanszékvezető úrral és sikerült elérnünk, hogy egy évfolyam diplomamunkája ismét Sóskút fejlesztéséről szóljon. Augusztus végén ülök le a tanári karral megbeszélni a készülő, félben levő terveket. Konkrét elképzeléseket kértünk a kultúrház, a gyógyszertár, a polgármesteri hivatal, az orvosi rendelő és egyéb intézmények megvalósítására. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy hol, milyen környezetben tudnák ezeket elképzelni. A ter-



múlt években, hatvan százalékát vették el az önkormányzatoktól.

Az ipari parkot, az odatelepülő vállalkozások bővítését következetesen fejlesztettük az elmúlt évtizedben és remélem most, hogy eredményeink vannak, az iparüzési adó tekintetében nem történik hasonló elvonás.

A kérdés másik részére, a konkrét fejlesztésekre válaszolva, néhány évvel ezelőtt a műszaki egyetem egyik évfolyamával együttműködési szerződést kötöttünk, hogy a diákok a település fejlesztésére készítsenek különböző elképzeléseket, látványterveket.

veket azután a képviselő-testület megvitatta, majd egy kiállítás keretén belül az egész falu lakosságának bemutatjuk. Fontos tudnunk, hogy mi az itt lakók véleménye a tervekről, de tudni szeretnénk azt is, hogy mit újítunk fel, vagy mit tartanak az itt élők elsődlegesen fontosnak.

Munka, tehát van és lesz bőven, valamennyiünkön múlik, hogy a képviselő-testület és az önkormányzat vezetőinek, tagjainak mit sikerült megvalósítani ezekből.

**Pusztay Sándor**



# A csatornaberuházásról

## Lassan célegyenesbe fordulunk

Lassan célegyenesbe fordulunk a csatorna beruházással. A kivitelezők eddig jobbára tartani tudták az év elején elképzelt ütemtervet. Lassan helyére kerül minden folyóméter vezeték, működőképpé válnak az átemelők, megtörténik az eddig elmaradt bekötések pótlása. A szennyvíztisztító lényegében elkészült, legkésőbb néhány héten belül alkalmas lesz szennyvíz fogadására. A tisztítóban augusztus 4-én megkezdődött a próbaüzem. Egyelőre szennyvíz nélkül, hiszen tesztelni kell az összes műtárgy működését, az elektronikai és informatikai rendszereket. A próbaüzemet a kivitelezővel kötött megállapodás alapján a leendő üzemeltető az Érd és Térsége Víziközmű Kft. végzi. A próbaüzem második szakaszában a teljes telep működését tiszta vízzel tesztelik, majd ezt követi a valódi próba a beérkező szennyvíz tisztítása. A próbaüzem időtartama 3-6 hónap lehet, attól függően, hogy mikor tud az üzemeltető négy olyan mérési eredményt produkálni, amely bizonyítja a kibocsátott víz megfelelő tisztítási fokát. Ez az időjárástól is függ, mert meleg és hideg időben egyaránt mérni kell az adatokat. Tehát reménykedünk egy melegebb októberben és egy hidegebb novemberben. Ha az időjárás segít nekünk, akkor év végére befejeződhet a próbaüzem is. Azaz nem állunk rosszul az idővel, de azért folyamatos, megfeszített munka vár még minden szereplőre. A csatornaépítés befejezésével megkezdődik az utak helyreállítása is. Legelőször ott, ahol a legkorábban készült el a csatorna és ezeken a területeken belül is először a gyűjtő utak (pl. Vörösmarty, Jókai) kerülnek sorra. Ez helyreállítás lesz, amely része a beruházásnak, azaz az építkezést megelőző állapotot kell visszaállítani. Tehát nem új út építésére kerül sor.

A Víziközmű Társulattal együttműködve hamarosan megküldjük a rákötési engedélyeket mindazoknak, akik



finanszírozásukra. Az engedélyt akkor küldjük meg, amikor a rendszer teljesen alkalmas a szennyvizek fogadására. A rákötési engedély birtokában a lakók összeköthetik lakásukat a telken belüli csatlakozócsónkkal. Kérünk mindenkit, hogy az engedély kézhezvételét követően a lehető leghamarabb kössenek rá a hálózatra, mert a próbaüzem teljes ideje alatt a szolgáltatás ingyenes, a próbaüzem alatt nem kell csatornadíjat fizetni!

Fontosnak tartjuk hangsúlyozni, hogy Sóskúton folyamatosan telepítik a házi átemelő szivattyúkat azokra a telkekre, ahol csak ennek segítségével lehet rákötni az utcai vezetékre. Összehasonlításként: A környékbeli településeken mostanában kezdik el ezeket a szivattyúkat kiépíteni, pedig van, ahol már két-három éve befejezték az utcai vezetékek építését. Az Önkormányzat megbízta az ÉTV Kft.-t, a házi szivattyúkkal érintett lakóházak elektromos rendszerét vizsgálja meg, hogy biztonságosan csatlakoztatható-e a szivattyú a lakás vezetékrendszeréhez. A vizsgálat költségét az Önkormányzat fizeti.

Tudjuk, sok megpróbáltatással járt az, hogy az elmúlt hónapokban szinte

az egész falu egyszerre volt munkaterület, de ebben a nehéz helyzetben jó is volt. Mindenkit vigasztalhat az a tudat, hogy tavasztól ősziig letudtunk egy olyan beruházást, amely más településeken több évig tartott. Azzal pedig, hogy minden szükséges közmű a föld alá került, figyelmünket az utakra fordíthatjuk. Az önkormányzatnak szándéka, hogy anyagi teherbíró képessége figyelembe vételével és reménykedve pályázati lehetőségekben, a következő években több évre szóló útépítési programot kezd, melyben a legrosszabb állapotú utak fognak abszolút elsőbbséget élvezni.

Egyedi problémák voltak és még valószínűleg lesznek is, ezek megoldása első sorban a kivitelező feladata. Az Önkormányzat közvetíteni tudja ezeket az igényeket felénk és igyekszünk a tőlünk telhető segítséget megadni a problémák megoldása érdekében. Azt viszont nyugodtan állíthatjuk, hogy Sóskút egésze nagyon pozitívan állt hozzá a beruházáshoz és ez az összefogás jogos büszkeséggel tölthet el minden sóskútit. Köszönjük mindenkinek az ebben az időszakban tanúsított türelmét, megértését!

*dr. Újházi Miklós*



# Sóskút a XX. században

## A közüzemi ellátásról

Az 1900-as évek elején áramszolgáltatás nem volt, a házakban petróleumlámpával és gyertyával, fával megrakott sparhelttel teremtettek fényt sötétedés után. Áramszolgáltatás 1926-ban lett. Közvilágítás csupán falunk néhány utcájában volt. Faoszlopokra feltett pislákoló lámpák világították be az utakat. A lakóházakhoz változó ütemben történt a villanydrót bekötése, az ott élők anyagi javaitól függően. Régi idők villanyszereelőiről nem nagyon tudunk. Tócsér János keze munkájára a régi lakók még emlékeznek. A lakásokon belüli fényhez lámpákra, huzalokra, égőkre, mesteremberekre is szükség volt. Fény már volt néhány háznál, hűtőszekrény még nem. A megmaradt ételt esténként a kút vödörében eresztették le a víz szintje fölé, vagy a hideg pincében tartották.

Az áramszolgáltatás része a telefon használat. Valamikor Csóli úr irodájában és a postán volt tárcsával ellátott távbeszélő. Postán a szám bemondása után a hívták a számot. Beszélni az előtérben elhelyezett készülékről lehetett. Beszélgetés végén a díját közölték. Ha már a posta és a hivatal bezárt, és fontos ügyben kellett üzenni – pl. mentő hívása -, kerékpárral kellett a Szikra nevű távíróállomásra letekerni. Később a posta falán volt kívül elhelyezve egy tantuszos készülék. Ezzel már önállóan lehetett telefonálni, hosszát a zsebünkben lévő tantuszok szabták meg. Majd az utcákon tantuszos fülkék lettek építve, a diszkrét magán beszélgetések elősegítésére. Házainkban a telefonkábelek kiépítése után lehetett házi tárcsás, majd nyomógombos telefont beköttetni. A televíziózás, a telefon használata a század második felében, az 1980-as évek táján terjedt el. Rádió a II. világháború előtt csak kevés házban volt. Leginkább kocsmákban, hol a férfinép rendszeresen hallgatta a híreket.

Néhány módosabb házban fürdőszoba, mellékhelyiség lett építve, megfelelő berendezésekkel. Ezeket azon-

ban a lakók nem használták, mert vízszolgáltatás nem volt.

Az udvarok kinti részén volt építve a mellékhelyiség illetve „árnyékszék”, kőből, vályogból, fából. A földbe vájt emésztőgödör felett, fából készített ülőke volt fogantyús tetővel. Az épített helységet rendszeresen meszelték, festették. A heti takarítás feladata volt az ülőke lesikálása, tisztítása. Sokan higított oltott meszet öntöttek a gödörbe, fertőtlenítés céljából. Ha a gödör megtelt, kimerték, és a trágyadombra vagy más helyre vitték ki. Toalett papír nem volt kapható, nem is ismerték. A kiolvasott újságlapokat vágtak össze megfelelő méretűre, azokat használták fel. A határban, szőlőben végzett munka közben lapulevet, kukorica levelet, más természetben található növények levézetét hasznosították. A házak belsejében, majd minden ágy alatt volt éjjeli edény, vagy vödör, hogy a hideg éjszakákon ne kelljen kimenni a szobából.

A vizet kerek kútból vödörrel húzták fel, főzéshez, mosdáshoz. A kézműsás lavórokban történt, mosószappannal. Mosószappant a levágott disznók maradvány zsiradékából főzték. A léhez fahamu lét vagy higított lúgkővet kevertek. A leszűrt lét ládába öntötték, melyet drótokkal szappan méretre osztottak fel. Beleöntve, dermedés után a szappanokat lehetett kivenni belőlük. A kézműsás lavórban történt napközben, de az esti lefekvés előtt a kinti munkában bepiszkolódott lábat is lavórban mosták le. A fazékban felmelegített vizet szombaton mosóteknőbe öntötték, jött a fürdés! Ebben előbb a kisgyereket mosták le, majd következtek a felnőttek. Természetesen nagy, és bepiszkolódással járó munka után, hét közben is elővették a teknőt. Szombati fürdéskor hajmosás volt mosószappannal. Samponok, szappanok csak a század második felében jöttek Sóskúton divatba, ezeket lehetett megvásárolni a boltokban. A leányok, nők haját ecetes



vízzel öblítették le, ettől selymesen fényes lett.

Gémes kút is volt falunkban. Ezeket állatok itatására használták. Nagy kővályú volt a kút elé rakva, a gémmel felhúzott vizet a vödörből ebbe kellett önteni. A vályút csak vízzel feltöltve lehetett ott hagyni, a következő állatseglet részére. Az Öreghegyen forrásokból lehetett vizet inni, háti permetezőket megtölteni, mosakodni. Még nem volt aszfaltozott közút Biatorbágy felé, csak átjáró. A forrás a Bara (Benta) partakig csordogált.

Artézi kutunk fúrására 1968-ban került sor, azóta a mélységből felhozott víz folyamatosan ontja vizét. Vízhálózatunk kiépítését véglegesen 1979-ben fejezték be. Ez évtől lehetett a kerek kutak, közkutak vödörözése után, a házakban fürdőszobákat, folyóvízes konyhákat kialakítani. Házainkban sparhelttel főztek, sütöttek. Ezt fával, kukoricacsutkával, venyigével lehetett felforrósítani. A lakószobák kályháiban is ezeket a fűtőanyagokat használták. Később széntüzelésű, majd fűtőolajjal üzemelő olajkályhát használtak. Tüzip telep a mostani foci pályával melletti részen, valamint a Paphegy alatt volt. Olajkút pedig a templom és parókia közötti utca elején. Főzésre, gázpalackkal működő tűzhelyet lehetett vásárolni. Gázpalack csere telep volt, az Andreetti-ház udvarának hátsó részén egy épületben. A gázpalackok cserélése kívánt némi hozzáértést. Ma is használnak még gázpalackos tűzhelyet, főleg a külterületen élők. Belterületre 1993-ban vezették be a gázszolgáltatást. Ezekben a házakban már vezetékes gáz az ellátó rendszer alapja, főzésre, fűtésre, meleg vízszolgáltatásra.

*A mesélő utódok visszaemlékezései*

## Fúvósélet 2015. nyár – ősz

Az idei nyár ugyan hamar eltelt, de felejthetetlen emlékeket sikerült megőriznünk belőle. Augusztus elején – öt év után – végre újra zenei táborba utazhattunk. Köszönhető ez jötevőinknek és sikeres gazdálkodásunknak. Az úti cél ismét Kemence volt, egy gyöngyszem a Börzsöny hegyeinek ölelésében. Táborozásunkat hosszú felkészülés előzte meg, hiszen 50 fiatal ellátása nem kis feladat volt vezetőségünk számára. Januárban foglaltuk le a táborhelyet, majd pontról – pontra megterveztük a napi programokat, a próbálni szándékozott darabokat, a napirendet az étkezéseket, az utazást. Szerencsére az időjárás nagyon kegyes volt hozzánk, hiszen a kánikula tombolt, de a Börzsöny fái megvédték minket a tűző naptól. Öt évvel ezelőtti táborozásunkhoz képest jelentős fejlesztéseket végzett el az üzemeltető Kemence Község Önkormányzata, mivel új faházakat építettek a régiek helyett, valamint a próbahelyként szolgáló szabadtéri színpadra is fedés került. Zenekarunkban többen először vettek részt ilyen programon, hiszen sokan csak néhány éve tagjai a csapatnak. De voltak többen olyanok is, akik az utolsó táborozásnál még általános is-

kolások voltak, mára pedig már egyetemisták. A sok jó élmény közül elsősorban a csapatszellem erősítését, a szakmai munka fejlődését és az egymásra figyelést emelném ki. Sajnos teljes létszámmal nem tudtunk részt venni, hiszen voltak olyan tagjaink, akik munkájuk miatt nem jöhettek velünk, de akadtak olyanok is, akik legalább egy-két napra ellátogattak. Reméljük máskor is adódik alkalmunk hasonló jellegű program szervezésére!

A szeptember hamarosan ránk köszönt, de előtte még a szokásos augusztus 20-i, a Kertbarátok Köre által szervezett Szent István Napi ünnepségen szolgáltunk zenét. E napon Pusztazámoron is vendégeskedünk majd, ahol koncertet és polkadélután adunk. A rendezvényen egy Németországból érkező ifjúsági zenekar is fellép, akikkel közösen is bemutatunk néhány darabot. A vendégeskedést szeptember elején Válon folytatjuk majd, ahol a Váli Völgyi Vigasságok keretében mutatkozunk be, majd rögvest továbbutazunk Gántra, ahol a Bányásznap és Falunap alkalmából lesz lehetőségünk a közönséget szórakoztatni. Búcsúvasárnap, szeptember 13-án szokásos sza-



badtéri polkadélutánra invitáljuk a mi kedves sóskúti közönségünket!

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy köszönetet mondjak régi és új támogatóinknak. Elsősorban olyan magánszemélyeknek, akik néha erejükön felül próbálnak enyhíteni mindennapi gondjainkon. De köszönet illeti továbbra is a Szent Gellért Kiadó és Nyomda vezetőségét is, akik havi szinten támogatnak minket. És végezetül, de nem utolsósorban Pusztazámor Község Önkormányzatának is szóljon egy nagy köszönet, hiszen lehetővé tették, hogy sóskúti szervezetként pályázhassunk náluk is, amely sikeresnek is bizonyult!

*Kaszás Sándor*

### MEGHÍVÓ

Tisztelettel és szeretettel meghívjuk az Andreetti Károly Általános Iskola és Művészeti Iskola valamint a Pusztazámori Tagintézmény közös, **tanévnyitó ünnepségére.**

Helye: Andreetti Károly Általános Iskola és Művészeti Iskola **Sóskút, Tulipán u. 9.**  
Ideje: **2015. szeptember 1. kedd, 8.30 óra.**

Tanévnyitó köszöntőt mond:  
Kuzselné Schóber Ágnes igazgató asszony  
A tanévnyitó ünnepség műsorát előadják  
a harmadik évfolyamos tanulók,  
Kostyánszkiné Vadon Judit és Kummer Márta rendezésében.





## Tanévzárás az Andreettiben...

A 2014-2015-ös tanévet Wass Albert idézetével indítottuk: „Alkosd és ápolj lelkedet, mint egy kertet, vigyázz az élet évszakaira, mikor a gyomlálás, a gazszedés, a trágyázás ideje van...”

Szeptemberben eddig olvastam az idézetet, de van folytatása is: „Alkosd és ápolj lelkedet, mint egy kertet, vigyázz az élet évszakaira, mikor a gyomlálás, a gazszedés, a trágyázás ideje van... s arra, mikor minden kivirul lelkedben, s illatos és buja lesz”

Úgy gondolom, mindenki egyetért velem abban, hogy sikerült megfelnünk mottónknak. Három évszakon keresztül végeztük kötelességeinket, ezért eljött az ideje annak, hogy kiviruljon a lelkünk, hogy feltöltődjünk, hogy pihenjünk, hogy más dolgokkal foglalkozzunk.

Mikor elkezdődött a legvidámabb évszak, a nyár, és mindenki elbúcsúzott egy időre társaitól, kollégáitól, tanáraitól, bezártuk a tanévet, mindenki végig gondolhatta, milyen jó ebbe a nagy közösségbe tartozni, hisz annyi mindenre és mindenkire lehetünk büszkék.

### Kedves Kollégáim és volt Kollégáink

Nagy büszkeséggel tölt el, hogy ilyen sokan kaptatok elismerést. Tudom, hogy mindenkinek nagyon fontos legalább az erkölcsi elismerés, gratulálok mindenkinek és köszönöm a munkátokat! Az elismeréseket átadta Türke-Siklódy Kinga, az Érdi Tankerület munkatársa.

### Kedves Szülők

Nagy büszkeséggel tölt el az is, hogy az Önök meglegedésére működhetett ebben a tanévben is iskolánk! Örülök, hogy ennyi kitűnően végzett diákunk volt. A következő tanévekben is számítunk a segítségükre.

*Kuzselné Schóber Ágnes  
igazgató*



### Elismerő oklevélben részesült kollégák

Alsó tagozatos munkaközösség: Schubert Erzsébet, Szabó Anna Anetta (Sóskút) Mészáros Ildikó (Pusztazámor)

Osztályfőnöki munkaközösség: Szimandl Rezsóné (Sóskút)

Társadalomtudományi munkaközösség: Kovács Ferencné (Sóskút)

Természettudományi munkaközösség: Drevenkáné Pátrovics Krisztina (Sóskút)

Sport és szabadidő munkaközösség: Gádorfalvi Luca (Sóskút)

Művészeti tagozat: Mintál Borbála (Sóskút)

### Jubileumi jutalmat kaptak (25, 30 év után)

Szimandl Rezsóné, Csékeyné Bálint Márta, Kuzmáné Pintér Eleonóra (Sóskút)

### Pedagógus Szolgálati emlékérem miniszteri elismerést kapott nyugalmazott pedagógusok

Ábel Julianna, Jámbor Lászlóné, Zalavári Sándorné (Sóskút)

### Miniszteri Elismerő Oklevelet, miniszteri dicséretet kapott

Kuzselné Schóber Ágnes, Buza Sándor, Csékeyné Bálint Márta, Kovács Ferencné, Kummer Antal, Kuzmáné Pintér Eleonóra, Málnási-Szász Myrtil, Mészáros Ildikó, Munkácsiné Bózsó Melinda, Padányiné Szabó Tünde, Rozgits Károlyné, Szimandl Rezsóné, Köhler Erzsébet



# Emlékeim, élményeim

## Gyerekkori sóskúti élmények 1944–45-ből

1944 márciusában a német hadsereg megszállta Magyarországot és a német csapatok Sóskútra is bevonultak. Egyik reggel nagy zajra, csörömpölésre ébredtem, házunk előtt az utcán fél-lánc-talpas katonai járművek sorakoztak, német katonák nyüzsögtek. Nem tudom, hol volt a legénység zöme elszállásolva, a tisztok (de néha a katonák is) a „jobb” házakban laktak, így nálunk is. Rendesen viselkedtek, náluk egyszer két gyári munkás lakott, még a cipőjüket is levetették, mielőtt a lakásba léptek. Utolsónak egy főhadnagy (Ernst Näkel, a németek visszavonulásakor felajánlotta, hogy menjünk el velük, de anyám nem állt kötélnek. Később Bécsnél elesett, rokonaival anyám már Csehszlovákiából éveig levelezett) lakott nálunk, aki megjárta Afrikát és a keleti frontot is (néha megengedte, hogy messzelátóján nézzem a Budapest fölé repülő amerikai vagy angol bombázókat, a kis keresztet után húzódo kondenzcsíkokat szabad szemmel is jól lehetett látni). Ezekről az emberek nem féltek, sőt, úgy emlékszem, örültek a ledobott üres üzemanyagördőknak, tartályoknak, úgy mondták, alumíniumból voltak, amit jól tudtak használni, de a később megjelent orosz vadászgépektől már igen, ezek mindenre lőttek. Egyszer az udvaron játszottam, a templom felől nagy zúgással egy alacsonyan szálló repülő zúdult elő, nagyon kattogott és az udvaron helyenként érdekesen porzott a föld. Én csak álltam, de anyám rémülten kirohant a házból, elkapott és talán egy óráig a konyha alatti kis pincében szorongtunk.

Anyám később elmondta, hogy főhadnagy egyebek között arról is beszélt, mit kell tennünk az oroszok bejövetele előtt. Az értékesebb holmit, ékszereket, ruhát, cipőt, evőeszközt stb. el kell dugni, mert elrabolják és a szekrényekben is csak a legócskább holmit szabad hagyni. A padláson szá-

razbabot, borsót, lencsét kell szét-szórni, ezt össze lehet söpörni és meg lehet enni (amikor a helyzet már némileg állandósult, de nem nagyon volt mit ennünk, anyámmal felmerészkedtünk a padlásra a szétszórt babot, borsót összesöpörni. Azt, hogy a padláson motoszkálnak, meghallotta valamilyen „bárisnya”, feljött, üvöltözni kezdett és anyám, valamint az én kezemből is kirúgta az edényt, amibe a szemeket gyűjtöttük). A lányok, asszonyok bugyolálják be magukat kendővel, takaróval, nézzenek ki minél öregebbnek, nagyon megviseltnak, kormozzák be arcukat, ne viseljenek ékszert, lehetőleg öltözzenek rongyokba.

Anyám szót fogadott, a ruhákat, porcelánt, evőeszközt stb. én is segítettem Smafu kutyánk kutyaóljába rakni, az ólat a felnőttek valahol a ház mögött elásták. Valóban csak az maradt meg, ami a kutyaóljában volt, ezt nem találták meg. A házat kirabolták (éléskamrákban az általuk ismert befőtteket megették, a nem ismerteket a földhöz vágták. Tyúkjainkat is megették, csak a tollak maradtak meg), a bútort eltűzelték. Nekünk nem volt zongoránk, valakinek volt, ezen a pl. húst daraboltak, a tönkretett zongorát is láttam. A kutyaóljában, egy nagy kék bődönben zsír is volt, ez a földben megavasodott, de még 1946-ban is ezt kellett ennünk, más nem volt.

Azt, hogy az értékes dolgokat el kell dugni, sokan tudták, de nem gondolták, hogy ezt az oroszok is tudják és az eldugott holmikat tervszerűen keresik: pl. a pincékben vizet öntöttek a földre és ott, ahol a víz a földre szivárgott, tudták, hogy érdemes ásni. Így sokan (úgy tudom, Szojka nagypapák is) minden elásott holmijukat elvesztették. Azt is tudom, hogy az Andreetti ház felső sarkához egy félkör alakú valamit építettek, a falusiak szerint oda rejtettek az értékes holmit, de ezt az oroszok vízpróba nélkül is

megtalálták. Az építmény a háború után is fennmaradt.

Az utolsó német katonára is emlékszem, tetőtől talpig sáros volt és valami enivalót kért. Anyám tejet és kenyeret adott neki, gyorsan megette és a „wir kommen zurück” szavakkal búcsúzott.

Anyai nagyszüleim martonvásári házáat bombatalálat érte, ők azzal, ami a házból maradt (nem volt sok, talán valamilyen kosár és a rajtuk levő ruha) hozzánk jöttek (a háború után is Sóskúton maradtak). Mikor megtudtuk, hogy jönnek az oroszok (Szenteste előtti napon érkeztek), mi, ha jól emlékszem, másokkal együtt a Fő utcai Griger ház pincéjébe mentünk. Mivel sokáig nem történt semmi, a ház ura felment aludni. A falu néhány aknát vagy tüzéségi gránátot kapott, lehet, hogy ez a németek búcsúzása vagy az oroszok bemutatkozása volt. Hirtelen akkorát dördült valami, hogy a pince is beleremegett, alig tértünk magunkhoz a rémületből, hálóingben, kezében a ruhájával, tetőtől talpig törmeléssel beszórvva megjelent a bácsi, rém nevetésgesen nézett ki, de senki sem nevetett. Szerencséje volt, az akna (vagy gránát) átütötte a ház tetejét és a szoba mennyezetét, majd az ablakon keresztül kirepült az utcára és a betonozott járdán (csak az ő házuk előtt volt betonjárda) robbant, elég nagy lyukat hagyva maga után. Röviddel ezután már jöttek az oroszok, valaki lekiabált az utcai szellőzőnyíláson, hogy itt vannak. A bácsi már felöltözve (nem emlékszem, mennyi idő telt el a robbanás és a bejövétel között) kiment megnézni, mi a helyzet, de gyorsan visszajött és meglepetten, de szép sváb kiejtéssel azt mondta, hogy „Elvitteek azorámat”. A „davaj csaszi”, „igyi szuda”, „job tvoju maty” szavakat hamar megtanultam, de az utolsó három szó értelmét nem magyarázták meg, csak azt mondták, ilyet ne mondjak.



Az első hullám nem jött le a pincébe, a második igen. Megkérdezték: „germancev nyet?“, a nemleges válasz után nagy zűrzavar kezdődött, az asszonyok sikoltozni, sírni, imádkozni kezdtek, nem tudtam, miért, csak hat éves voltam s így fogalmam sem volt róla, mi a megerőszkolás. Anyám úgy ölelt magához, hogy semmit se láttam, de tudtam, hogy valami nagyon rossz történik. Nem egy, több lányt, asszonyt kaptak el, de nem voltak az egyetlen áldozatok a faluban. Anyám kormos arcával szerencsére megúszta.

Sóskútnak pechje volt, az oroszok csak valamikor februárban, Budapest bevétele után mentek el. Berendezkedtek, ha jól emlékszem, a faluban valami hadikórházuk volt, a magtárban a Pesten összeszedett hadifoglyokat őrizték. Láttam, amikor a foglyokat rongyokban hajtották a hóban-fagyban, volt, aki félig meztelenül vagy mezítláb menetelt. Aki nem bírta, lelőtték, a Tárnok - sóskúti országút mellett több sír is volt, ezeket később a sóskúti temetőben helyezték át, utolsó látogatásunkkor a sírokat már nem találtam, valószínű valamilyen katonatemetőbe kerültek. Orosz halottakat is láttam, ezeket az iskola előtti térségben, az I. világháborús emlékmű előtt temették el, sírjaik további sorsát nem ismerem. Tárnyik Menyhért igazgató fia, László is a magtárban volt, akkoriban a falusiak az oroszokkal már meglehetősen összebarátkoztak és felajánlották neki, kiszöktetik és elrejtik (úgy mondták, hogy voltak olyanok, akik

örömmel elfogadták az ajánlatot), de ezt elutasította és csak valamikor 1956-ban vagy '57-ben jutott haza. Valami magas rangú tiszt is Sóskúton lakott, egy kisgyereket is láttunk vele. Elvonulásuk után láttam a mesekönyveket, amelyeket a gyerek átlapozott – a roszszakra (farkas, boszorkány stb.) horogkeresztet, a jókra (Piroska, törpék) vörös csillagot rajzolt.

Az állandó állománnyal, mint már említettem, javult a viszony – hébe-hóba enni is adtak valamit és arra is figyelmeztették a lakosságot, ha új (vagy Budapest ostrománál szétvert) csapatok jönnek, bújjanak el a lányok és asszonyok. El is bújtak, sokszor csak nagyszüleimmel maradtam, anyám padláson, pincékben, kazlakban bújt el vagy egyedül (egyszer egész éjjel egy macska melegítette valamilyen padláson, de így is egészen átfagyott), vagy a többiekkel együtt. Emlékszem, hogy egyszer egy ilyen figyelmeztetés után még valakikkel Szojka nagypapa (aki több évig volt orosz hadifogságban és jól beszélt oroszul, szerinte nem kellett az oroszoktól félni, a fogságban nem bántak velük rosszul) pincéjébe mentünk. A nagypapa (akinek véleménye az oroszokról megváltozott) egy gyeritya mellett üldögélt és rémülten mondta, menjünk máshová, mert már voltak ott is, elmentek ugyan, de visszajöhetnek. Juli és Kati (apám nővérei) is valahol a szőlőben bujkáltak (megjegyzendő, ők is megúszták).

Három hónapig minden éjjel máshol aludtunk, felöltözve, mert soha sem le-

hetett tudni, mikor kell máshová szaladnunk. Egy oldalszalonnán éltünk, mosdani, tisztálkodni persze nem lehetett, nem tudtunk megszabadulni a felszabadítók ajándékától, a tetűktől sem. Megjegyzendő, hogy a németek azzal kezdték a napot, hogy alaposan megmosakodtak, fogat mostak, az oroszokat úgy láttam mosakodni, hogy a lavórból kézzel vizet merítettek, megmosták az arcukat, kezüket és végezetül beleköptek a lavórba. Fogmosást nem láttam. Ennek ellenére nem betegedtünk meg, de mikor három hónap után először levettem a cipőm, a zoknijaim teljesen elrohadtak. Smafu kutyánk végig kitarított mellettünk, rengeteg rúgást kapott, de túlélte a felszabadítást (a postás Sári néni Csubi farkaskutyáját az oroszok a falu sok kutyájával együtt lelőtték).

Az oroszok elvonulása után megnéztük a házat, ahol laktunk. A ház első szobájában valamilyen gőzfürdőt vagy mit rendeztek be, az utcára néző ablak alatt lyukat ütöttek a falba, a nedves falak mellett fából összetakolt priccsek voltak, a sarokban valamilyen téglából eszkábált kályha, a mennyezetről tetűk potyogtak a nyakunkba. Lakni ott nem lehetett, kitelepülésünkig a Fő utcai Griger házban laktunk.

Kipper Erzszi tanító nénit az iskolából, ahol az oroszok voltak elszállásolva, bokán lőtték, sánta is maradt, de persze az oroszok minden felelősséget visszautasítottak.

Ezekre az élményekre sokáig csak anyámmal emlékeztünk, elsősorban az évek múltán neveltségessé tompult esetekre, pl. arra, hogy egyszer 19-en aludtunk egy szobába és éjjel valaki kopogott az ajtón, mire nagyapám kiszólt, mondván „nincs itt senki!” Szerencsére csak valamilyen szomszéd volt a kopogtató.

Eddig soha nem vettem élményeim papírra, erre most került sor először. Nem biztos, hogy időrendben tudtam követni az eseményeket, az is lehet, hogy emlékeim nem mindig pontosak, talán valami korombeli meg tudja erősíteni vagy pontosítani őket.



## Óvodai változások

2015. szeptember 1-től megnyitjuk az óvoda hatodik csoportját. Régi tervünk valósult meg azzal, hogy állandó fejlesztőpedagógusunk lett. A Fejlesztőszobát az emeleten alakítottuk ki. Az ott dolgozó pedagógus a már ismert és felkészült logopédus, Pató Zita. Ő látja el a sóskúti és pusztazámori óvodában a fejlesztő feladatokat.

A nyuszi csoportot és a fejlesztő szobát nagyon szép berendezéssel szereljük fel. Az önkormányzat támogatásával az idén sikerült lefedni a homokozók széleit, ami biztonságosabbá teszi a használatukat.

A csoportjaink létszáma a következőképpen alakult:

Katica (vegyes): 23 fő

Pillangó: 25 fő

Micimackó (kiscsoport): 23 fő

Cica (nagycsoport): 23 fő

Süni: 24 fő

Nyuszi (vegyes): 23 fő

Az óvodánkba összesen 141 gyereket tudunk felvenni.

Mindenképpen arra törekszünk, hogy a nagycsoportos gyerekek iskolai életre való felkészítése ne maradjon elálatlan. Jelen pillanatban az óvoda



személyi feltételei megfelelnek a törvényi előírásoknak. Több kolléga érkezett hozzánk: 1-1 óvodapedagógus, fejlesztőpedagógus, pedagógiai asszisztens, dajka és takarítónő. (Összesen 5 fő.)

Szeretettel fogadjuk az újonnan érkező gyerekeket és az új kollégákat is! A kiscsoportos gyerekek szeptember 1-től kezdenek meg az óvodai életüket.

Rozi dadusnének nyugdíjba vonulása alkalmából kívánunk jó egészséget és fiatalos, boldog éveket! Köszönjük sok évi munkáját!

Kívánok minden kedves kollégának boldog, sikeres napokat ebben a nevelési évben!

**Kovácsné Anikó**  
óvodavezető helyettes

## Meghívó



**2015. szept. 12-én du 15 órától  
SÓSKÚTI SZLOVÁK VISELET  
és DIVTBEMUTATÓ, valamint  
„100 LÁBON PERDÜLÜNK, FORDULUNK”**

szenior néptáncosok találkozója lesz.

Helyszín: **Szabadtéri színpad** (iskolaudvar)

rossz idő esetén: a gazdaság kultúrháza

Fellépő együttesek: ZORICA – Ercsi

ELLENIZMOSZ – görög hagyományőrök

HÖCÖHŐ – Zsámbék

VEČERNICA - Sóskút

Minden érdeklődőt szeretettel várunk  
a VEČERNICA néptáncosai



**MINŐSÉGI FOGSOR**  
 Díjmentes fogtechnikai szaktanácsadás,  
 állapotfelmérés  
**06 30 984-0790**  
**Takács Gergely**



Fogorvosi háttérrel, 30 év tapasztalattal,  
 gyorsan, jó minőségben kivehető fogsorok,  
 porcelánhidak, legmodernebb cirkónium hidak.  
 Munkánkra garanciát vállalunk!

**HŐSZIGETELŐ  
 ANYAGOK**




**KO-SZIG**  
 Tárnok  
 Sóskúti út 3906. hrsz.

**+36 30/922-5693**  
**+36 23/387-149**  
**www.koszig.hu**

**SZENNYVÍZCSATORNA  
 BEKÖTÉS**

Teljes körű kivitelezés, garanciával!  
 Akkreditált tervezővel,  
 ingyenes helyszíni árajánlat!

**www.csatornazas.com**  
**Telefon: 06-20/361-9341**  
**Nyugdíjasoknak kedvezmény!**

**LIGETI  
 KLINIKA**

**Gasztro-  
 enterológia**

GASZTROSZKÓPIA,  
 KOLONOSZKÓPIA  
 ALTATÁSBAN ÉS  
 BÓDÍTÁSBAN



ÉRD, BALATONI ÚT 91. 06 23 376 173  
 WWW.LIGETIKLINIKA.HU

**Csatornabekötés**

- ▶ teljeskörű ügyintézésel
- ▶ bruttó: 4000 Ft/métertől
- ▶ vízvezeték szerelés
- ▶ kerti öntözőrendszer telepítés és karbantartás

**Gyorgyovich Balázs**  
 egyéni vállalkozó  
**06-30-222-5331**



A mosoly a legnagyobb műalkotás.

Biatorbágy szívében csúcstechnológiával felszerelt fogászati rendelőkben várjuk kedves meglévő és leendő pácienseinket előzetesen megbeszélt időpontban.

HÉTFŐTŐL-PÉNTEKIG

...felnőtt és gyermekfogászat, fogfehérítés, digitális röntgen, implantáció, parodontológia...

Ingyenes konzultáció.

ÚJ SZOLGÁLTATÁSUNK: PANORÁMARÖNTGEN, GYERMEK/FELNŐTT FOGSZABÁLYOZÁS!!!

További információkat szolgáltatásainkról és rólunk honlapunkon talál.

Keressen minket bizalommal a **facebook** -on is.

Cím: 2051 Biatorbágy, Vasút u. 7  
Tel: +36-23/310-455; +36-20-584-47-75  
Honlap: [www.fogart.hu](http://www.fogart.hu)  
E-mail: [info@fogart.hu](mailto:info@fogart.hu)



w w w . f o g a r t . h u



## ÚJ FORD C-MAX

> Technology limitált szériával:

6 légszák, automata klíma, tolatóradar, tempomat, 16"-os könnyűfém felni

akár

**5.199.000 Ft-ért.\***



### Autócentrum Szabó Kft.

2030 Érd, Kis-Duna u. 9. Tel.: +36 23/524-028  
Web: [www.autocentrumszabo.hu](http://www.autocentrumszabo.hu)

\*Az ajánlat Ford C-MAX Compact Technology 1.0 EcoBoost 125LE modellre érvényes. Az akciós finanszírozás a készlet erejéig, illetve visszavonásig érvényes és kizárólag forint alapú zártvégű pénzügyi lízing formában érhető el. A hirdetésben feltüntetett 2,5% THM, 3 192 000 Ft önerő, 2 007 000 Ft finanszírozott összeg és 36 hónapos futamidő figyelembevételével került megállapításra. A THM meghatározása az aktuális feltételek, illetve a hatályos jogszabályok figyelembevételével történik, a feltételek változása esetén a mértéke módosulhat. A THM értéke nem tükrözi a finanszírozás kamatkockázatát. A hirdetés tájékoztató jellegű, nem minősül ajánlattételnek. A Ford Credit pénzügyi szolgáltatásait a Ford magyarországi hivatalos márkafinanszírozója, a Merkantil Bank Zrt. nyújtja. A képen szereplő autó illusztráció. Az ajánlatban foglaltak változtatására az Autócentrum Szabó Kft. fenntartja a jogot.